

ЮВІЛЕЙНЕ ПІТО ПРОФЕСОРА ВАСИЛЮКА

Доктору медичних наук, професору Василю Василю Миколайовичу цього року виповнюється 75 років від дня народження, з яких — 52 роки лікарської практики (терапевт, гастроентеролог), в тому числі, 45 років викладацької роботи.

В.М.Василіук народився 25 серпня 1938 р. в с. Новосілка Заліщицького р-ну Тернопільської області в селянській родині. Батьки для нього залишилися на все життя взірцем працелюбності, справедливості, високого сумління. Дитинство припало на трагічні роки. 9-річному хлопцеві довелося бути живим свідком Голодомору 1947 р. Тяжкими, одночасно і цікавими були шкільні роки. У 1953р. закінчив семирічну школу в своєму селі, а середню — в 1955 р. в с. Касперівці

(за 11 кілометрів від рідного дому). Ходив до середньої школи пішки (в неділю туди, а в суботу назад, і в дощ, і в сніг, і в морози), бо транспорту тоді не було. Один раз на тиждень пошту із с.Касперівці в Новосілку доставляли кіньми. Заняття в школі були дуже цікавими. Понад усе він любив уроки з української мови та літератури, російської та німецької мов, зокрема, твори Т. Г. Шевченка, І. Я. Франка, Л. Українки, О. С. Пушкіна, О.С. Грибоєдова, Володимира Сосюри, Максима Рильського, Павла Тичини та інших. Особливо захоплювався хімією, фізикою, географією. У 16 років Василь уже працював поруч із дорослими: орав, сів, косив, збирав урожай.

1955 р. поступив на I курс лікувального факультету Чернівецького державного медичного інституту. В 1958 р. майбутній академік НАМНУ і АМН СРСР, професор, директор Інституту морфології Львівського НМУ Д.Д.Зербіно як асистент кафедри патологічної анатомії Чернівецького медичного інституту вів практичні заняття у студента III курсу Василя Василюка. Вчитель привив любов не тільки до клінічної та експериментальної терапії, але і до клінічної патології, що й допомогло в майбутньому захистити кандидатську дисертацію, в якій виконано фрагменти морфологічних прижиттєвих досліджень слизової оболонки шлунка, дванадцятипалої кишки при різних захворюваннях травного тракту.

З великим інтересом Василюк В. М. слухав лекції з фармакології, що проводив професор Г.Т.Пісько, який був на той час і куратором цієї групи, а в 1982 — 1990 роках — науковим консультантом докторської дисертації. Особливий інтерес викликали лекції професора О.І.Самсон, професора В.А.Тригера, професора Н.Б.Щупака й інших професорів і доцентів. 1961р. після закінчення лікувального факультету Чернівецького ДМІ (диплом лікаря-лікувальника) направлений головним лікарем дільничної лікарні Борщівського району Тернопільської області і за сумісництвом терапевтом. Особливий позитив перших 3 років: не допущено жодної лікарської діагностичної чи тактичної помилок. Упродовж цих років на посаді головного лікаря дільничної лікарні набув досвіду та вміння спілкуватися з людьми, хворими, колегами по роботі, адміністрацією.

В 1958 році за комсомольською путівкою студент III курсу ЧДМІ приймав участь в збиранні врожаю в Павлодарській області Казахстану. Отримав Похвальну грамоту ЦК ВЛКСМ Казахстану. 1966-го як головний лікар приймав участь в роботі студентського будівельного загону і одночасно працював на

посаді терапевта в ЦРЛ смт Демидівка Кустанайської області (Казахстан).

За успіхи у роботі будівельного загону студентів ЧДМІ і Чернівецького НУ (не було травм, захворювань та високі виробничі показники) лікар Василюк В. М. нагороджений медаллю «За освоєння цілинних і перелогових земель» (1966 р.).

З 1964 р. наказом Тернопільського обласного відділу охорони здоров'я Василюк В. М. з посади головного лікаря дільничної лікарні переведено на посаду лікаря-ординатора Тернопільського обласного госпіталю інвалідів Великої Вітчизняної війни в м. Заліщики, де працював до 1965 р.

В 1965р. у Харківському інституті підвищення кваліфікації лікарів Василюк В. М. слухав лекції з кардіології майбутнього академіка НАМН України Л.Т.Малої. За рекомендацією

Тернопільського облздоровідділу та Харківського інституту удосконалення лікарів був рекомендований в аспірантуру з терапії. Після вступних іспитів в аспірантуру на кафедру пропедевтики внутрішніх хвороб ЧДМІ з 1965 р. зарахований в клінічну ординатуру цієї ж кафедри. За час навчання (1965 — 1967) в клінічній ординатурі досконало вивчив методи діагностики та способи лікування захворювань органів травлення, серцево-судинної системи та системи крові.

1969 р. на вченій раді при Чернівецькому медичному інституті Василь Василюк захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук («Активність деяких цитоплазматичних ферментів (холінестерази, моноамінооксидази, гістамінази) у хворих з виразковою хворобою та хронічним гастритом») і отримав диплом кандидата медичних наук.

В 1967 р. після завершення навчання в клінічній ординатурі працював асистентом в ЧДМІ на кафедрі пропедевтики внутрішніх хвороб. Народився син, дружина навчалась в Чернівецькому національному університеті на біофаку. Сімейні обставини змусили повернутися в м.Заліщики, де проживали батьки дружини. Лікар Василюк В. М. згодився на посаду дільничного лікаря ЦРЛ м. Заліщики, одночасно за сумісництвом — завідувача кабінету функціональної діагностики, працював терапевтом в районній МСЕК.

З 1968 р. був прийнятий на посаду асистента кафедри факультетської терапії лікувального факультету Киргизького ДМІ (м. Фрунзе). Завідувачем кафедри був на той час член-кореспондент АМН СРСР, професор, доктор медичних наук Міррахімов С.М. Але асистент В.Василіук завжди випробовувався на зрілість, самостійність, щоб приймати важливі рішення. Одночасно в Республіканській клінічній лікарні м.Бішкек за сумісництвом працював черговим лікарем, консультував хворих Республіки Киргизії, в т. ч. і в санавіації.

З вересня по грудень 1968 року асистент Василюк В. М. проходив курси підвищення кваліфікації на кафедрі факультетської терапії Новосибірського ДМІ (завідувачем кафедри і ректором на той час був академік АМН СРСР, професор В.І.Казначеев). У вільний від навчання час асистент Ва-

силіук В. М. працював лікарем швидкої медичної допомоги. За сумлінну працю, клінічний досвід був призначений головним лікарем підстанції швидкої медичної допомоги «Затулінка» м.Новосібірска.

В 1975 р. в НМУ ім.О.О.Богомольця на курсах підвищення кваліфікації навчався в доцента, а згодом академіка НАМН України Л.А.Пирого (гастроентерологія, нефрологія, педагогіка, психологія, генетика).

В 1970 — 1986 рр. на кафедрі оперативної хірургії та топографічної анатомії проводив морфологічні дослідження слизової оболонки шлунка (біоптати були отримані і під час ЕФГДС й зондом Вуда) у хворих на пептичну виразку шлунка та дванадцятипалої кишки (до і після хірургічних втручань) та при різних захворюваннях травного тракту. Це були фрагменти майбутньої дисертації на здобуття вченого звання доктора медичних наук.

З 1982 по 1986 роки під час відпусток під керівництвом видатного вченого, члена-кореспондента АМН, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора медичних наук, керівника Науково-дослідного медико-токсикологічного центру Г.Т.Піська виконував фрагменти докторської дисертації з вивчення впливу етонію на процес загоснення експериментальних ушкоджень шлунка на білих щурах та морських свинках.

До 1989 року В. Василюк працював асистентом кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб ТДМІ. З 1989 р. був переведений на посаду асистента кафедри госпітальної терапії, на якій читав лекції і проводив практичні заняття із різних розділів внутрішньої медицини, клінічної фармакології, професійних захворювань, військово-польової терапії. Одночасно більше 10 років вів практичні заняття і читав лекції із терапевтичних дисциплін в Медичному коледжі (пізніше Інститут медсестринства). З 1983 до 2003 року керував інтернами-терапевтами в Рівненській обласній, міській об'єднаній лікарні, станції швидкої медичної допомоги, а також в Костопільській, Здолбунівській, Клеванській ЦРЛ. Окрім лекцій, проводив і практичні заняття, консультував хворих

у різних відділах II міської комунальної лікарні. У 2005 році В.М.Василіук переведений на кафедру внутрішньої медицини №1 Тернопільського ДМУ, де консультував хворих міста й області як гастроентеролог. Там працював до 2013 року і лікарем-терапевтом вищої атестаційної категорії з терапії. У

1970 році вперше переступив поріг ТДМУ, і вже 43 роки його життя нерозривно пов'язане із цим ВНЗ, саме тут фахово зростає молодий спеціаліст: асистент, доцент, доктор медичних наук, професор.

В. М. Василюк — автор більше 180 друкованих робіт, в тому числі, 2 навчальних посібників, 7 патентів на винаходи, 3 авторських свідоцтв, 6 раціоналізаторських пропозицій. Під керівництвом наукового консультанта докторської дисертації ним створена Тимчасова фармацевтична стаття на «Етоній» (таблетки) — нова лікарська форма за новими призначеннями. Створений технічний і технологічний регламенти на промислове виробництво таблеток етонію. Для доклінічних і клінічних випробувань I і II фаз таблетки нарощувались на Тернопільській фармфабриці, а також фабриках «Львівфарм» та «Дарнфарм» (Київ).

З 2009 р. по 2011 р. за сумісництвом в Університеті «Україна» В.М.Василіук викладав загальну, вікову, педагогічну, соціальну, онтопсихологію, психологію професійної діяльності, вікову фізіологію.

За 43 роки праці в Тернопільському медичному університеті за громадську роботу отримав подяки із записом в трудову книжку, медаль «Ветеран праці».

У 2012 р. за конкурсом обраний на посаду завідувача кафедри методики викладання біології та екології Кременецького обласного гуманітарно-педагогічного інституту імені Тараса Шевченка та членом вченої ради даного ВНЗ. Читає лекції з фізіології людини і тварин, вікової фізіології, основ медичних знань та охорони здоров'я, долікарської медичної допомоги, а також керує студентськими науковими роботами.

В. М. Василюк — відомий клініцист: через його чуйне серце за 52 роки пройшло чимало пацієнтів, багато з них зобов'язані йому не лише своїм здоров'ям, але і життям. Його клінічні обходи, консультативні прийоми та консультації в складних клінічних ситуаціях (в тому числі і санавіації) — це школа лікарської, педагогічної майстерності, людяності і тактовності. Лекції і практичні заняття викладача В. Василюка відзначаються новизною, власним багатим клінічним досвідом. Студенти поважають його за вимогливість, справедливість, чуйність, турботу, розуміння складних молодіжних проблем.

Поруч із науково-педагогічною та лікувальною діяльністю В. М. Василюк приділяє велику увагу громадській роботі, приймає участь у засіданнях обласного лікарського товариства терапевтів.

У 1961 році Василь Миколайович одружився з Оленою Олександрівною, з якою живуть 52 роки і виховали чудових дітей та онуків. Професор Василюк гордиться, що очолює цілу династію лікарів: дружина — медсестра, біолог (до речі, в ми-

нулому — студентка Кременецького педагогічного інституту); син Віктор — кандидат медичних наук, ендоскопіст вищої лікарської категорії, терапевт, рентгенолог, експериментальний гастроентеролог; дочка Надія — лікар-педіатр та провізор; онук Леонід — хірург; онук Ярослав — юрист; зять — терапевт, невістка по сину — педіатр, невістка по внуку — лікар-косметолог. Та особливі надії покладає професор на свого правнука Олексійка...

Щиро вітаємо нашого ювіляра із досягненнями високої життєвої вершини, бажаємо всіх тілесних і духовних благ, з яких складається щастя людини, і буяння творчих сил для щедрих врожаїв на ниві служіння людям.